

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lipca 1970 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia szkół zawodowych, jakie mogą być prowadzone poza resortem oświaty.

Na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) oraz art. 3 ustawy z dnia 11 listopada 1966 r. o utworzeniu urzędu Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 47, poz. 293) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie określenia szkół zawodowych, jakie mogą być prowadzone poza resortem oświaty (Dz. U. z 1962 r. Nr 52, poz. 251 i z 1966 r. Nr 32, poz. 196), wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule rozporządzenia po wyrazie „szkół” dalsza część zdania otrzymuje brzmienie: „oraz innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych poza resortem oświaty i szkolnictwa wyższego”;

2) w § 1 ust. 1 dodaje się nowy pkt 3 w brzmieniu:

„3) przykładowe przedszkola i świetlice dziecięce, ogrody jordanowskie, domy wczasów dziecięcych, sezonowe placówki wczasów dla dzieci i młodzieży (kolonie, obozy i półkolonie)”;

3) w § 3 ust. 1 po wyrazie „Organy” dodaje się wyrazy „i zakłady pracy”, a po wyrazach „Przemysłu Ciężkiego” dodaje się wyrazy „Przemysłu Maszynowego”;

4) po § 4 dodaje się nowe §§ 4a, 4b, 4c i 4d w brzmieniu:
„§ 4a. Ministrowie, którym podlegają lub przez których są nadzorowane szkoły i inne placówki oświatowe, wychowawcze i opiekuńczo-wychowawcze, obowiązani są uzgadniać z Ministrem Oświaty i Szkolnictwa Wyższego:

1) resortowe projekty planów rozwoju szkolnictwa zawodowego oraz innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych według szczegółowych wytycznych Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego,

2) plany rozwoju sieci szkół i kierunków kształcenia,

3) sprawy związane z otwieraniem, przekształcaniem i likwidacją szkół oraz innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych,

4) sprawy określone w art. 37 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 3, 5—7 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160).

§ 4b. 1. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z ministrami, którym podlegają lub przez których są nadzorowane szkoły i inne placówki oświatowe, wychowawcze i opiekuńczo-wychowawcze:

1) ustala zasady tworzenia sieci szkolnej oraz limity i zasady przyjęć uczniów według typów szkół i kierunków kształcenia,

2) opracowuje zapotrzebowanie na kadry pracowników pedagogicznych szkół i innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych,

3) opracowuje zbiorcze i w układzie resortowym projekty liczbowych planów kształ-

cenia i funduszu plac uczniów szkół przyzakładowych i międzyzakładowych,

4) określa zasady dokształcania i doskonalenia kadr pedagogicznych,

5) ustala nomenklaturę zawodów i specjalności szkolnictwa zawodowego.

2. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego:

1) opiniuje zamierzenia inwestycyjne (ujęte w planach rocznych i wieloletnich) zgłaszane przez ministrów,

2) opracowuje zbiorcze projekty planów rocznych i wieloletnich w zakresie wszystkich resortów prowadzących działalność w dziedzinie oświaty i placówek opiekuńczo-wychowawczych,

3) tworzy w ramach ustalonego funduszu plac uczniów nierozdzieloną rezerwę, z której za jego zgodą mogą korzystać resorty dysponujące funduszem plac uczniów szkół przyzakładowych i międzyzakładowych,

4) dokonuje okresowych analiz sytuacji w szkolnictwie oraz inicjuje środki zapewniające realizację planowanych zadań.

3. Zadania określone w ust. 1 pkt 3 i 5 oraz w ust. 2 pkt 3 Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego wykonuje również w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac.

4. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego może przeprowadzać bezpośrednio lub za pośrednictwem organów administracji szkolnej prezydium rad narodowych kontrolę i ocenę pracy szkół i innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych poza resortem oświaty i szkolnictwa wyższego oraz przedstawiać zainteresowanym ministrom wnioski i postulaty, w szczególności w zakresie organizacji, wyników nauczania i wychowania, warunków pracy szkół, doboru kadr pedagogicznych, prawidłowości sieci szkół i kierunków kształcenia oraz wykorzystania obiektów szkolnych.

5. Uprawnienia Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego przewidziane w ust. 4 nie ograniczają obowiązków i uprawnień właściwego ministra lub jego organów do samodzielnego przeprowadzania kontroli i oceny pracy podległych lub nadzorowanych przez niego szkół.

§ 4c. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami określi, które z zadań koordynacyjnych i zadań określonych w § 4b ust. 4 będą wykonywane za pośrednictwem organów administracji szkolnej prezydium rad narodowych, oraz ustali tryb postępowania w tych sprawach.

§ 4d. Przepisów § 4a pkt 3 i § 4b ust. 4 nie stosuje się do szkół artystycznych i innych placówek kształcenia artystycznego.”

5) w § 5 wyrazy „§§ 1, 2 i 4” zastępuje się wyrazami „§§ 1, 2, 4, 4a, 4b i 4c”.

§ 2. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie określenia szkół oraz innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych poza resortem oświaty i szkolnictwa wyższego, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, innym zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

160

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 30 lipca 1970 r.

w sprawie organizacji i szczegółowego zakresu działania Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych.

Na podstawie art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz. U. Nr 16, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organami Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych, zwanej w dalszej treści rozporządzenia „Inspekcją”, są:

- 1) Główny Inspektorat Inspekcji,
- 2) wojewódzkie delegatury Inspekcji, obejmujące swoją działalnością województwo wraz z miastem wyłączonym z województwa.

2. Całością działalności Inspekcji kieruje Główny Inspektor Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych, zwany w dalszej treści rozporządzenia „Głównym Inspektorem”, i jest za nią odpowiedzialny przed Ministrem Przemysłu Spożywczego i Skupu.

§ 2. 1. Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu.

2. Główny Inspektor kieruje działalnością Głównego Inspektoratu i wojewódzkich delegatur Inspekcji przy pomocy zastępców powoływanych i odwoływanych przez Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu. Liczbę zastępców Głównego Inspektora określa regulamin organizacyjny Głównego Inspektoratu Inspekcji.

§ 3. 1. Działalnością wojewódzkiej delegatury Inspekcji kieruje wojewódzki inspektor i jest za nią odpowiedzialny przed Głównym Inspektorem.

2. W wojewódzkich delegaturach Inspekcji mogą być powoływani zastępcy wojewódzkich inspektorów, których liczbę określa regulamin organizacyjny wojewódzkiej delegatury Inspekcji.

3. Wojewódzkich inspektorów Inspekcji i ich zastępców powołuje i odwołuje Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu na wniosek Głównego Inspektora.

§ 4. Do zakresu działania Głównego Inspektoratu Inspekcji należy w szczególności:

- 1) opracowywanie wytycznych do planów działalności Inspekcji i zatwierdzanie okresowych planów kontroli,
- 2) sporządzanie zbiorczych opracowań z działalności Inspekcji i występowanie do Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z wnioskami zmierzającymi do usprawnienia działalności jednostek gospodarczych objętych zakresem działania Inspekcji,

- 3) nadzór nad wojewódzkimi delegaturami Inspekcji, nadawanie kierunku oraz koordynowanie i kontrolowanie ich działalności,
- 4) instruowanie wojewódzkich delegatur Inspekcji oraz organizowanie szkolenia zawodowego,
- 5) rozpatrywanie odwołań od zarządzeń i orzeczeń,
- 6) opracowywanie i uzgadnianie zasad współpracy z innymi organami inspekcji i kontroli oraz organami ścigania przestępstw.

§ 5. Do zakresu działania wojewódzkiej delegatury Inspekcji należy w szczególności:

- 1) opracowywanie projektów planów działalności delegatury wojewódzkiej Inspekcji,
- 2) przeprowadzanie planowych i doraźnych kontroli w zakresie, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz. U. Nr 16, poz. 137),
- 3) badanie i orzekanie o jakości towarów z urzędu lub na wniosek zainteresowanych jednostek w zakresie określonym w ustawie, o której mowa w pkt 2,
- 4) orzekanie o przeklasyfikowaniu, oddaniu towarów nie odpowiadających obowiązującym normom lub przepisom do przerobu lub na inne cele uzasadnione właściwościami towaru, a w razie całkowitej nieprzydatności towaru do celów gospodarczych — orzekanie o jego zniszczeniu,
- 5) wydawanie zakazów składowania towarów oraz przetrzymywania zwierząt rzeźnych i drobiu w pomieszczeniach albo przewożenia środkami nie nadającymi się do tego celu,
- 6) wydawanie doraźnych zarządzeń w celu zapobieżenia powstaniu szkody w razie naruszenia obowiązujących przepisów lub zasad gospodarowania,
- 7) dokonywanie zabezpieczenia towaru w celu zapobieżenia wprowadzeniu do obrotu towarów, których jakość nie odpowiada wymaganiom obowiązujących norm lub przepisów,
- 8) inicjowanie i organizowanie narad pokontrolnych,
- 9) prowadzenie sprawozdawczości i analizy wyników własnej działalności,
- 10) prowadzenie instruktażu i szkolenia zawodowego pracowników,
- 11) współpraca z terenowymi organami administracji państwowej, terenowymi organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej i służby weterynaryjnej, organami Centralne-